

NINCS A SÍRBAN Ő!

Pecznyík Pál

Elmúlt a mély gyász, szívbe markoló,
új hajnal virradt, csodás, ragyogó.
Megváltónk sírján nincsen már a kő,
síri ágyán is csak egy készkenő.
Ujjongj hát, szívem, nincs a sírban Ő!

Asszonyok látták, beszéltek Vele,
átjárta szívük, szíve melege.
Olyanok voltak, mint az álmodók,
a legcsodásabb örömhírt hozók.
Néktek, kesergők, könnyes gyászolók.

Halál völgyében nincs többé sötét,
Jézus nappalra váltotta az éjt.
Felhőtlen égen ragyog már napunk,
haláltól félni nincs többé okunk.
Nem tarthat fogva, Jézusé vagyunk!

Pecznyík Pál
1987.

Forrás: www.keresztenydalok.hu